Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 104. Brașov, Sâmbătă, 11 (23) Maiŭ 1896.

Sașii cer „Sachsentag".

Este remarcabilă în împrejurările de față vocea, ce-o ridică din incidentul oprirei conferenței române, organul Sașilor opoziționali, numiți „verdĭ", din Brașov „Kronstädter Zeitung", în apărarea organisației naționale a Sașilor ardelenĭ.

Numita fóiă raționéză logic când dice, că ceea ce s'a întêmplat Românilor la 11 Maiŭ — data decisiunei primarului din Sibiu, prin care interdice întrunirea română — s'ar fi întêmplat și Sașilor décă ar fi conchiemat o astfel de adunare.

In motivarea amintitei interdicerĭ, după care § 1. al legei de naționalitate n'ar permite gruparea și organisarea cetățenilor după naționalitățĭ, „Kronst. Ztg." vede prin urmare organisația națională a Sașilor nu numai periclitată, ci chiar de mórte lovită.

Nu crede și nu vrea sĕ crédă, că acea motivare ar fi adevĕrata părere a primarului orașului Sibiiu séu a viceșpanului de acolo, care i-a dat ordinul, căcĭ îi cunósce pe amêndoi ca fii credinciošĭ ai poporului săsesc, despre carĭ nu se póte admite că au voit sĕ dea cu intențiune și premeditare o lovitură organisației naționale săsescĭ; apoi ei cunosc prea bine legea decât ca sĕ pótă intepreta într'un mod atât de fals și nelogic § 1 al legei de naționalitate.

Fóiă săsescă conchide decĭ, că primarul ca și viceșpanul din Sibiiu au stat sub presiunea de sus și că acésta presiune este urmarea servilismului Sașilor. Și aicĭ are dreptate.

Și mai bine a nimerit'o însĕ organul Sașilor „verdĭ", când în cursul acestor contemplărĭ a adus aminte conaționalilor sĕi de faimósele „garanții", ce a binevoit ministeriului Banffy sĕ le dea Sașilor, când a întrat în funcțiune, „garanții", despre carĭ fostul deputat sas Zay vorbea în adunarea electorală din Brașov estasiat, ca despre o nouă diplomă dată în scutul și apĕrarea naționalității săsescĭ din Ardeal.

Le aduce aminte Sașilor, carĭ se simt așa de norocițĭ a se puté scălda în sórele puterii cabinetului Banffy, de asigurarea ce-a făcut'o atuncĭ noul ministru-președent, că nu póte permite gruparea și organisarea după naționalitățĭ, că prin urmare nu póte permite nicĭ organisația națională a Sașilor.

„*Atuncĭ*" — esclamă „Kronst. Ztg." — „s'a dat lovitura perniciósă care însĕ a devenit perniciósă numai prin aceea, că noi Sașii pe temeiul acestei „garanții" ne-am înhămat la carul ministeriului Banffy; ceea ce se întêmplă *acuma* este numai o urmare a evenimentelor de atuncĭ".

Este curatul adevĕr ceea ce scrie aicĭ fóia săsescă brașovénă. Atitudinea Sașilor, precum am spus'o încă dela 1890, când s'a făcut primul pas ce pregăti înhămarea definitivă la carul de triumf al guvernului unguresc, a fost perniciósă causei naționalităților în genere. Și nu-i mirare décă în urma unei astfel de atitudine factorii politicĭ competențĭ ai Sașilor tac înfundațĭ despre „Sachsentag" și décă dela venirea lui Banffy la cârmă nu s'a mai întrunit comitetul central al Sașilor nicĭ odată.

„Ei se tem", dice „Kr. Ztg", „că póte primarul din Sibiiu va trebui sĕ dea cu inima sfășiată același rĕspuns conaționalilor sĕi, cum l'a dat Românilor".

„Și totușĭ a tăcé ar însemna a trăda de bunăvoiă dreptul nostru cel mai importantat. Ceea-ce ne-a fost iertat în anii 1872 și 1890, pentru-că legea o prescriea, nu ni-se póte interdice acum... Protestăm și voim sĕ se dea ocasiă poporului săsesc a protesta cât de tare și sĕrbătoresce. De aceea cerem un „Sachsentag"....

„Pester Lloyd" despre România.

Declarațiă de amor României și cabinetului Sturdza din partea lui Max Falk. — Agitatorii ardelenĭ și macedonenĭ și d-l Sturdza. — Amabilitatea și politeța Regelui și a guvernului sĕu. — Cestiunea drapelului luată dela ordinea dilei. — Poftițĭ la Mileniu!

Se vede, că acțiile espoziției milenare nu prea sunt în urcare, căcĭ organul nemțesc al guvernului, dirigeat de faimosul raportor al comisiei pentru politica esterioră din delegațiunĭ, Dr. Max Falk, face ochĭ fórte dulcĭ României, Regelui și guvernului ei, ba în „P. Ll." dela 21 c. le face chiar o formală declarațiă de amor, accentuând mai ales (partea unde bate șéua), amabilitatea și politeța, cu care „Regele și guvernul sĕu s'au apropiat în mod simpatic de mileniul maghiar".

Cu alte cuvinte: Poftițĭ la mileniu! Acésta va fi pentru acuma și până la tómnă cel puțin „cea mai bună și mai corectă politică esterióră a României." Câtă bunăvoință și câtă generositate din partea puternicilor representanțĭ ai opiniunei publice de pe „globul maghiar!" Dér sĕ vedem, care este mersul ideilor „genialului" raportor pentru esterne din delegațiunea ungurésca:

Tot mai mult — scrie „*P. Ll.*" — România intră în rêndul acelor state de mijloc bine situate, despre carĭ în afară se vorbesce fórte rar. Din Belgrad orĭ Sofia de pildă nu trece di ca sĕ nu soséscă câte o telegramă dubiósă, pe când din Bucurescĭ vine o telegramă abia la câte 10 dile. Trebue, cine-va sĕ citéscă diligent foile române și sĕ aibă o bună memoriă, ca sĕ pótă fi în curent cu cele ce se petrec în România. Și acesta nu este lucru așa de simplu, nu numai din causa, că sunt atât de exotice și străine limba și raporturile de acolo, ci și pentru marea influință ce o are acolo curatul individualism și persóna asupra mersului politicei. Principii politice și programe stabile încep însĕ a prinde cu încetul rădĕcinĭ și în România. Mai ales dela regimul cel din urmă al conservatorilor încóce se politiséză în România mai puțin și se administréză mai mult; se crează legĭ fórte bune și tot mai mult se stăruesce a-se conforma vieței și activității statelor apusane.

Fàra îndoială, că cel mai mare merit în tot progresul acesta îl are Regele *Carol*, care în timpul domnirei sale de 30 de anĭ, prin pacientă și perseveranță statornică, printr'o credinciósă împlinire a datoriei și prin vederĭ corecte, a scos România din periodul încurcăturilor dinastice și al oscilațiunilor politice, și a pus'o în mod fericit pe base sigure consolidate...

Spune apoi „*P. Ll.*" cum adĭ nu se mai gândesce nimenĭ la întrigĭ dinastice, și crisele de guvernamênt au devenit tot mai rare în România. Deși fiă-cărei crise ministeriale, ce este legată cu o schimbare de sistem, îi urméză încă și acum o mare schimbare a aparatului administrativ, totușĭ s'au format deja pe tĕrêmul politicei esterióre și interióre anumite principii și direcțiunĭ, carĭ rĕmân neatinse de schimbările de cabinet...

Observà mai departe „*P. Ll.*", că temerea, ce se ivise când a venit la cârmă ministerul liberal *Sturdza-Statescu*, că acésta ar însemna o schimbare de sistem radicală și în politica esterióră, nu s'a împlinit, deși avea óre-care îndreptățire, deóre-ce noul ministru-președinte Sturdza luase, ca șef al

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

La încoronare!

Reamintirĭ de P. Brosteanu.

(Fine)

Intraiŭ în restaurant și cerui ceva de de dejun. După mine se aședase la aceeașĭ masă un domn cu o dómnă, ca sĕ dejuneze. Aruncând o privire asupra mulțimei de óspețĭ, observai și pe d-na S. la capĕtul celalalt al mesei, încungiurată de o mulțime de domnĭ oficerĭ superiorĭ românĭ și de civilĭ; dênsa conserva tocmai cu un domn decorat cu o eșarpă lungă și lată în colorĭ naționale și întêlnindu-se privirile nóstre, îmĭ făcù cu mâna un semn de salutare, și se vede, că dênsa a istorisit domnului cu eșarpa conversația nóstră din cupeu, căcĭ acesta încă mĕ luà la ochiŭ și, după câte-va momente, se apropià de mine și mi-se presentà. Era d-l Morțun, prefectul Mehedinților.

— „Dna S. mi-a spus atâtea lucrurĭ frumóse despre D-Vóstrĕ, încât îmĭ face plăcere a Vĕ cunósce și în persónă; aud, că D-V. călĕtorițĭ spre Bucurescĭ la încoronare; decum-va nu vețĭ puté afla cortel acolo, ceea-ce se póte ușor întêmpla față cu aglomerarea mulțimei de óspețĭ, Vĕ rog sĕ Vĕ adresațĭ de-adreptul la prefectura orașului, care de sigur Vĕ va procura un cortel pentru durata petrecerei D-V. la Bucurescĭ".

I-am mulțumit pentru afabila-i informațiune și după puține cuvinte a plecat mai departe, ér eu mĕ puseiŭ la dejun.

După dejun îmĭ aprinseiŭ o țigară și-mĭ aruncai érășĭ privirea asupra mulțimei, ca sĕ vĕd, décă nu cum-va se află vre-un cunoscut de ai mei, nu vĕdui însĕ pe nimenĭ. Dér o figură pregnantă îmĭ atrase atențiunea; era o persónă îmbrăcată într'un frac împodobit cu galoane de argint, cu o sabiă militară alăturea, ér în mâna dréptă ținea un așa numit „Dreimaster", după forma generalilor din armata nóstră. El se apropià de masa d-nei S. și cu reverința cuvenită se adresà cătră dênsa și cătră conmesenii sĕi spunêndu-le ceva, și apoi, depărtându-se d'acolo, îșĭ continuà mersul seu dela masă la masă, vorbind în tot locul câte-va cuvinte și apoi depărtându-se mai departe.

„Óre cine sĕ fiă omul acesta, mĕ întrebai, și ce are el sĕ șoptéscă fiă-căruia dintre pasagerĭ ?"... Dér étă că se apropià și de mine.

— „Pardon, d-l meu, Vĕ fac atent, că trenul o sĕ plece în 15 minute și Vĕ avisez, ca sĕ îngrijițĭ de regularea pașaportului și a vamei!" Spunêndu-mĭ acésta, plecà mai departe. Se apropià de domnul și de dómna, despre care amintisem mai sus, că se puseseră la aceeașĭ masă lângă mine. D'odată se sculà domnul acesta și, punêndu-se în positură, i-se presentà celui cu fracul galonat și cu „Dreimasterul", spunêndu-i, că el este: „Advocat N., din L."; apoi arătând spre dómna de lângă dênsul, dise: „Soția mea!" — „Pardon, d-l meu", îi rĕspunse galonatul, eu sunt *portarul gărei* și am datorința a face atențĭ pe d-nii pasagerĭ, că trenul o sĕ plece peste 15 minute, ca sĕ îngrijițĭ pentru viserea pașaportului și regularea vamei, décă avețĭ ceva de vămuit, ca sĕ nu scăpațĭ trenul".

Tablou! — Nu mĕ putui stăpâni de-a nu suride, vĕdênd pe d-l advocat presentându-se portarului de gară, dér și dómna de lângă dênsul erupse într'un rîs, care se vede ca-i venise din inimă, vĕdênd greșéla bărbatului ei, care din parte-șĭ aflând starea adevĕrată a lucrului, se puse îndată în altă positură mai corĕspundĕtóre și, ca de sus, de pe cal, ii reflectà: „Ah, bine, bine adio!" ér portarul galonat îșĭ continuà cu un surîs malițios misiunea sa pe la pasagerii ceilalțĭ.

D-l N. era la noi vestit ca un advocat escelent și tot-odată ca un Român cu simțeminte nobile față de națiunea sa; dênsul era ginerile unui Român fruntaș bănățén și într'un rênd fusese candidat din partea partidei naționale române tocmai în cercul nostru de alegere ca deputat pentru dieta țerei; nu l'am cunoscut însĕ în persónă, dér audindu-i numele cu ocasiunea comicei sale presentărĭ, profitai de ocasiune și mĕ presentai atât lui, cât și soției sale, ca un compatriot bănățén. Se vede însĕ, că resensul, ce l'a produs asupra d-lui N. incidentul cu portarul gărei, încă n'a fost dispărut cu totul, căcĭ presentarea mea n'a făcut asupra lui acea impresiune de prevenire și de afabilitate, ce o puteam cu tot dreptul aștepta dela un compatriot între împrejurările de față, dênsul par'că mĕ privia și pe mine ca și când așĭ fi și eu vre-un portar de gară; cu atât mai mult se bucurà însĕ soția sa, care pe lângă bărbatul ei șĭ-a mai aflat încă un soț de călĕtoriă din patria ei; eu atribuiam indisposițiunea d-lui N. scenei comice, la care am fost martor. Trecui ușor peste impresiunea neplăcută a presentărei mele și primii bucuros învitarea d-nei N., de a-ì însoțì în călĕtoria lor până la Bucurescĭ.

Am eșit pe peron, unde trenul era gata de plecare. Dér unde sĕ aflăm noi loc în cupeurile, ce deja erau îndesate de imensa mulțime de călĕtorĭ? Am încercat pe la tóte cupeurile, că dór vom puté sĕ ne îndesuim pe lângă ceilalțĭ călĕtorĭ, însĕ nicì vorbă de așa ceva. Credeam acum, că vom fi silițĭ, sĕ mai stăm aci până la sosirea altui tren, când de-odată aud pe con-

opoziţiunei naţionale-liberale, angagiamente necorecte. Cunoscutele sale discursurĭ, raporturile sale intime cu *Urechiă* şi cu *Liga culturală* stau în contradicere cu atitudinea predecesorilor săĭ imediaţĭ, ba chiar şi cu atitudinea proprie, ce o observase ca membru în cabinetul Ioan Brătianu. Dér d-l Sturdza a aruncat dela sine tótă armătura sa opoziţională din momentul, când a venit la cârma statului, cu aceeaşĭ hotărîre şi elasticitate, ce-l disting atât de favorabil adĭ ca şef de cabinet, şi a întrat resolut în urmele cumnatului sĕu Petre *Carp*.

Dice mai departe, că România ţine şi astădĭ încă la politica sa de pace defensivă, că 'şĭ conservă praful de puşcă, dér se feresce a provoca conflicte neprecaute şi nefolositóre cu vecinii săĭ, séu de-a încerca politica atât de agreată în Balcanĭ cu ţinte marĭ şi mijlóce micĭ. Astfel Regatul României a devenit un punct de razim, o garanţiă a păcei în Orient; de altă parte atitudinea sa înţeléptă şi precaută îi oferă destul scut pentru o desvoltare continuă în privinţa economică şi culturală.

Vorbesce apoi de „ispitele şi greutăţile" cu carĭ a avut sĕ se lupte ministerul-Sturdza; a avut sĕ se lupte nu numai cu allurele din dilele opoziţionale, ci i-au venit pe cap şi *agitatorii din Ungaria* cu *Liga culturală* cu tot; dup'aceea a ieşit din cabinet vecinicul frondeur *Fleva*; şi în fine i-au venit în drum şi *agitatorii macedonenĭ*. La aceste s'au mai adaus şi *greutăţĭ financiare*, căcĭ promisiunile făcute în opoziţiă ameninţau a crea în buget un deficit de vr'o 7 milióne. Din norocire Dimitrie Sturdza a recunoscut de cu vreme, că nicĭ un guvern român *nu se póte pune* pe basa politicilor Memorandului din Transilvania, şi urmarea a fost, că *Liga culturală a cădut în atrofiă, şi că între agitatorii român de aci a isbucnit ceartă şi confusiă.* Prin espulsarea celor „doi delegaţĭ" din Monastir, Sturdza a scuturat de pe sine şi pe *Cuţovlahii*, cei costisitorĭ, şi prin acésta şi cestiunea macedonénă; şi deficitul amintit pare a fi delăturat.

Nu putem şi nu ne este permis în acéstă contemplare a nu aminti cu câtă *amabilitate şi politeţă Regele Carol şi guvernul sĕu s'au apropiat de sĕrbarea Mileniului nostru.* (Alusiune la visita ce-a făcut'o incognito părechea regală română esposiţiei din Budapesta, înainte de deschidere, şi la representarea diplomatică a României la sĕrbare).

Mai departe îşĭ esprimă „P. Ll." multămirea, că cestiunea drapelului român, ce s'a fost ivit înainte cu vr'o 4 sĕptĕmânĭ, s'a aplanat în 24 de óre, după-ce s'au delăturat neînţelegerile, şi accentuéză cu recunoscinţă, că oposiţiunea conservatóre n'a făcut sgomot cu acéstă cestiune şi n'a voit sĕ creeze greutăţĭ guvernului.

In fine arată viua mişcare în sînul oposiţiei conservatóre, amintesce întrunirea cea mare a conservatorilor, ţinută de curênd în Bucurescĭ, (unde Lascar *Catargiu*, Tache *Ionescu*, general *Manu* etc., au criticat politica guvernului liberal pe tóte terenele, şi dice că, cu tóte simpatiile ce le are pentru bărbaţĭ de stat ca Catargiu şi Carp, carĭ fără îndoială şi-au câştigat marĭ merite pentru politica esteriórá a României, nu voiesce sĕ între în discuţia afacerilor interióre de partid ale regatului. „N'avem", dice, „decât numai interesul firesc, ca Regatul României sĕ ţină strîns la politica sa corectă esternă, şi mai adaogem cel mult dorinţa, ca în legătură cu tripla alianţă, România sĕ-şĭ caute şi sĕ-şĭ afle desvoltarea sa continuă culturală şi economică, şi sĕ-şĭ conserve astfel pentru durată vada câştigată între puterile continentale."

Din tóte reiese dorinţa: deórece trăim în aşa bune şi amicale raporturĭ, *poftiţĭ la mileniu!* Ce va fi dup'aceea, vom mai vedé.

CRONICA POLITICĂ.

— 10 (22) Maiŭ.

Din *Belgrad* se depeşéză, că ministrul preşedinte sârbesc **Novacovici** a trimis tuturor representanţilor Serbiei în ţĕrĭ străine pasagiul vătĕmĕtor din vorbirea lui Francisc *Kossuth*, în traducere francesă, dispunênd ca acéla sĕ-l comunice guvernelor, la carĭ sunt acreditaţĭ. Novacovicĭ dice, că o face acésta, pentru că guvernele respective sĕ se convingă că, până când în Serbia céta de studenţĭ necopţĭ, carĭ au vĕtĕmat stégul maghiar, a fost pedepsită pentru fapta ei, până atuncĭ *în parlamentul maghiar un conducĕtor de partid, care pretinde a posede cultură europénă, a insultat în mod infam emblema sêrbescă, fără ca sĕ fiă pentru acésta pedepsit.*

*

In decursul dilei de alaltăerĭ au sosit în *Moscva* pentru de-a participa la sĕrbările de încoronare, urmĕtórele persóne înalte: Vĕduva *Ţarină*, prinţul *Bulgariei*, prinţul *Mortenegrului*, marea ducesă de *Mecklenburg-Schwerin*, prinţul moştenitor al *Greciei* şi mai mulţĭ alţĭ principĭ şi ducĭ. Tot în aceeaşĭ di a sosit în Moscva comisiunea specială francesă sub conducerea generalului *Boideffre*, care a fost întêmpinată de marele duce Wladimir şi de generalitate. Din Viena a plecat pentru ca se asiste la sĕrbările din Moscva archiducele *Eugen*.

Prin Paris circuléză cele mai aventuróse faime despre intenţiunile **ducelui d'Orleans**. Se dice, că partidul luĭ va provoca pe alegătorii regalişti, sĕ voteze toţĭ pentru el, pentru ca sĕ se vadă câţĭ aderenţĭ are ducele. O astfel de manifestaţiune ar fi în stare sĕ înduplice pe duce ca sĕ între în Francia şi sĕ se espună tuturor eventualităţilor. *Dufaure*, unul dintre membrĭ cei mai cu influinţă ai comitetului regalist, declară unui redactor al diarului „*Matin*", că "manifestul, pe care'l va eda în curênd ducele, i-va câştiga simpatiile poporului, hotărîrea definitivă se va lua însĕ în Bruxella, unde membri comitetului vor conferi cu ducele. Tinerimea regalistă a arangiat dilele trecute mai multe adunărĭ secrete. Se dice, că aderenţii mai vechĭ ai ducelui sunt consternaţĭ de paşii, pe carĭ intenţionéză ai întreprinde ducele d'Orleans.

SCIRILE DILEI.

— 10 (22) Maiŭ.

✝ Archiducele Carol Ludovic. Inmormêntarea archiducelui se va sĕvîrşi astădĭ. Va lua parte la înmormêntare şi o deputaţiune a dietei unguresci, cum şi aprópe toţĭ miniştri ungarĭ. Doliul curţii va dura 6 sĕptĕmânĭ, dintre carĭ pentru primele patru sĕptĕmânĭ e prescris doliul mare.

„Corespondenţa Politică" află, că avênd în vedere lipsa de timp, Curţile străine nu vor trimite prinţĭ pentru a-le representa la înmormêntarea archiducelui Carol Ludovic. Representanţii diplomaticĭ permanenţĭ vor fi acreditaţĭ în acest scop. La Camera seniorilor preşedintele a pronunţat un necrolog din cele mai călduróse în onórea archiducelui Carol Ludovic. Un numĕr mare de coróne sosesc din provinciile Austro-Ungariei; din tóte părţile se semnaléză manifestaţiunĭ numeróse de doliu cu ocasia morţii archiducelui.

—o—

Recurs în contra oprirei conferenţei. Aflăm că d-l Dr. Ioan *Raţiu* a însărcinat de astă-dată pe unul din corifeii comitetului, pe D-l Iuliu *Coroianu* cu redactarea importantului recurs în contra decisiunei de oprire a conferenţei, despre care s'a amintit erĭ.

—o—

Congresul Ligei. In dilele de 12 şi 13 Maiŭ se va ţine în Bucurescĭ congresul Ligei pentru unitatea culturală. Delegaţii secţiunilor din provinciă se vor întruni, în diua de 12, între órele 9 şi 11 diminéţa, în localul Ligei din strada Nouă. La órele 2 p. m. se va ţine şedinţa plenară în sala Ateneului român. La ordinea dilei: Apelul nominal şi verificarea titlurilor; cuvêntul de deschidere al preşedintelui şi darea de sémă anuală; raportul censorilor asupra situaţiunei financiare; propunerĭ conform statutelor. Séra va avea loc o petrecere după un program special. Diua a doua, la órele 9 diminéţa, şedinţă plenară. La ordinea dilei: Continuarea desbaterilor; alegerea a patru membrii şi un censor, în locul d-lor dimisionaţĭ V. A. Urechie, G. Cantacuzino, I. Grădişteanu, M. Balş şi C. Cesianu. Cele d'întâiŭ băncĭ din sală vor fi ocupate de delegaţii secţiunilor, cele dinapoi de membrii Ligei şi de public. Intrarea va fi liberă până la ocuparea tuturor locurilor.

—o—

Românĭ osândiţĭ. Alaltăerĭ s'a ţinut înaintea judecătoriei cercuale din Lugoş pertractarea finală contra Românilor din Bocşa, învinuiţĭ cu atentatul contra stégului maghiar. La propunerea procurorului Aschinger au fost osândiţĭ: inginerul Adrian Diaconovicĭ, scriitorul Nicolau Spineanu, neguţĕtorul Iosif Stefaniga şi casierul Simion Jivoinovicĭ la câte *două lunĭ temniţă ordinară şi 300 fl. amendă*; ér ceilalţĭ 6 cu câte *şése sĕptĕmânĭ temniţă ordinară şi 100 fl. amendă.*

—o—

Pensionarea generalilor de honvedĭ. Totuşĭ se adeveresce scirea, pe care o publicaseră sĕptĕmânile trecute cu mare indignare diarele maghiare, că adecă în ministerul comun de resbel s'a hotărît sĕ fiă pensionaţĭ mai mulţĭ generalĭ de honvedĭ. Până acum au fost pensionaţĭ în lunile din urmă vr'o patru generalĭ, şi acum, „Magyar Hiradó" aduce scirea, că a sosit rêndul la locotenentele mareşal Lukinacz, comandantul districtului de honvedĭ din Agram, şi la locotenentele-mareşal Pokay, comandantul districtului de honvedĭ din Budapesta, carĭ asemenea vor fi pensionaţĭ în proximele dile.

—o—

Un protopop român alăturĭ cu un rabin jidan. „Székely Nemzet" spune, că Joi, în 2 (14) Maiŭ, adecă în diua S-tei Inalţărĭ, protopopul gr. or. al Treiscaunelor, Dimitrie *Coltofeanu*, *îmbrăcat în ornat bisericesc a sfinţit steagul „milenar" al Ungurilor din Sepsi-Sân-Georgiu, alăturĭ cu rabinul evreu din Braşov.* Se mai dice, că a luat parte la acest act şi „popa valah" Popovics Elek din Sân-Georgiu. S'ar păré lucru de necredut, ca mai ales într'o sĕrbătóre atât de mare, cum este diua S.-tei Inalţărĭ, un protopop român sĕ-şĭ părăséscă credincioşii săĭ pentru a face astfel de servicii adversarilor noştri. Cu atât mai scandalósă şi de necredut este partea a doua a scirei, privitóre la oficiarea unei ceremonii bisericescĭ *în companiă cu un ra-*

---

ductorul trenului agrăindu-mĕ: "Bună diua, d-le Br., dér de unde şi încătrău călĕtorescĭ?"

Era un bănăţén de nascere din Lipova, aplicat în serviciul căilor ferate române, îl cunoscusem încă de când cu trei anĭ mai înainte locuiam la Bucurescĭ şi d'acolo făceam adese-orĭ escursiunĭ pe calea ferată; se vede, că compatriotul meu lipovan nu m'a uitat şi se bucurase de întâlnirea nóstră.

— „Am plecat spre Bucurescĭ, ca sĕ luăm parte la încoronare, mĕ tem însĕ, ca o sĕ mĕ întorc fără nicĭ o isprava, căcĭ écă trenul e plin de pasagerĭ şi eu nu mai aflu nicĭ un loc."

— „Aş, asta ar fi lucru frumos, ca d-ta sĕ nu capeţĭ loc, lasă numai pe mine, voiŭ îngriji eu îndată ca sĕ-ţĭ fac loc, te rog stăi numai aci şi nu te mişca din loc, ca sĕ te pot afla mai uşor, după-ce va suna clopoţelul a doua-óră". — „Bine, bine, domnule, eu însĕ nu sunt singur, ci încă cu un domn şi o dómnă, tot din Bănat, şi n'aş voi sĕ mĕ despart de dênşiĭ". — „Las, că voi îngriji şi pentru domnialor. Staţĭ numai aci pe loc".

Şi cu acestea se depărtă îngerul nostru mântuitor în persóna unuĭ conductor de trenurĭ, căutându-şĭ de slujba luĭ, ér noi am stat nemişcaţĭ pe loc în îmbulzéla cea mare a pasagerilor, carĭ toţĭ voiau sĕ călĕtorescă spre Bucurescĭ.

La al doilea sunet de clopot se şi apropiă conductorul iute de noi şi ne conduse la un vagon, unde ne deschise un cupeu şi, după-ce am intrat înlăintru, închiă îndată cupeul.

După câteva minute se şi puse trenul în mişcare, ér noi, veselĭ, că printr'o simplă întêmplare puturăm fi adăpostiţĭ cu atâta comoditate, ocuparăm locurile nóstre şi între conversaţiĭ animate, mâncărĭ şi beuturĭ, — căcĭ d-l şi d-na N. erau în acéstă privinţă mai practicĭ decât mine, provĕdêndu-se încă d'acasă cu tóte cele de lipsă pentru o călĕtoriă plăcută — ajunserăm séra la Bucurescĭ, unde la gară mĕ aştepta amicul meu T. şi mĕ conduse la cortelul luĭ, ca ospe al sĕu pe durata petrecerei mele în capitala României.

*

Bubuitul tunurilor din dealul Spirei, cu revĕrsatul dorilor, vestea Bucurescenilor, că a sosit diua cea mare a încoronărei primului rege român, musicile militare începură a percurge stradele principale ale oraşului, deşteptând pe cei somnuroşĭ. Bucurescii începură a se îmbrăca în haine festive, tot mai multe steagurĭ fâlfâiau de pe coperişele palatelor şi ale caselor private, ér ferestrile se împodobiau una după alta cu covóre de o frumseţă admirabilă.

Lumea începu a se aduna pe strade Calea Victoriei deveni tot mai îndesuită de publicul îmbrăcat în haine de sĕrbătóre, dela frac cu cilindru până la sumanul ţĕrănesc; soldaţĭ şi oficerĭ singuraticĭ, apoi trupe întregĭ de militarĭ; reuniunĭ şi corporaţiunĭ treceau încóce şi 'ncolo. Pe la 9 óre începu apoi un adevĕrat peregrinagiu spre dealul metropoliei, unde se concentră începutul festivităţilor prin o liturgiă solemnă în sf. biserică a metropoliei. Aicĭ era improvisat, pe partea de cătră Apus, un altar sub cerul liber, anume pentru actul încoronării.

In faţa altarului se ridică pavilionul regal în colorile naţionale, împodobit cu steguleţe tot în culorĭ naţionale, ér jur împrejur încungiurat cu nisce grădele gingaşe. In pavilion erau aşedate mai multe fotolurĭ elegante cu emblemele regale, ér înaintea acestora o mĕsuţă pentru aşedarea corónelor. In dosul pavilionului regal era tribuna damelor dila curte şi a înalţilor dignitarĭ, ér în drépta pavilionului tribuna corpului diplomatic, a senatorilor şi a membrilor camerei, a dignitarilor bisericescĭ şi lumescĭ, ér pe partea stângă se afla tribuna óspeţilor străinĭ: Românĭ din Transilvania, Ungaria, Banat, Basarabia şi din Macedonia.

La stânga altarului erau postate tóte steagurile regimentelor, batalióneor şi divisiilor, martorii gloriei române de pe câmpiile Bulgariei, ér la drépta altarului ocupau loc preşedinţii Senatului, ai Camerei, împreună cu miniştrii, cu generalii şi cu oficerii din statul major. In dosul altarului era postată reuniunea de cântărĭ a Bucurescilor şi celalalt public, care umplea curtea metropoliei.

Sunetele musicei militare anunţau deja din depărtare apropierea Regelui cu suita sa şi a lungului conduct festiv; la sosirea Regelui şi a Reginei înaintea portalului bisericei îi binevêntă mitropolitul Ungro-Vlachiei, încungiurat de metropolitul Moldovei şi de toţĭ episcopii ţĕrei, îmbrăcaţĭ în odădii bisericescĭ, şi îi invită a întra în biserică şi a asculta sf. liturgiă.

Regele şi Regina cu suita, mergênd înainte înalţii dignitarĭ bisericescĭ, intrară în biserică şi ocupară tronurile aşedate acolo pentru Majestăţile Lor. Biserica, fiind cam mică, cuprindea numai pe dignitarĭ cei mai de frunte, ér ceialalţĭ şi mare a publicului, intre care şi eu, trebuia sĕ stăm afară de biserică în curtea metropoliei şi sĕ ascultăm d'acolo sf. liturgiă, care se începuse îndată după intrarea Majestăţilor Lor în biserică.

Eu am ocupat un loc pe tribuna óspeţilor românĭ veniţĭ din afară, aflându-mĕ

bin jidan. Acésta ar fi o batjocură pentru clerul român întreg. Scim ce dificultăţi li-se fac preoţilor noştri când e vorba de-a funcţiona la vre-un maslu, orĭ la vre-o înmormêntare alăturĭ chiar şi cu colegii lor preoţi românĭ de altă confesiune, dér apoi a oficia împreună cu un rabin jidan sĕ fiă óre permis? Şi cum se potrivesce o asemenea procedere cu linia de purtare prescrisă preoţilor archidiecesei în cunoscuta circulară a Metropolitului Miron Romanul?

—o—

Conducĕtor slovac şicanat. Paul *Mudron*, cunoscutul conducĕtor al Slovacilor din Ungaria, a fost pedepsit de către judecătoria districtului bisericesc evangelic din Baia cu perderea postului sĕu de inspector bisericesc, enunciându-se tot-odată ca el sĕ fiă lipsit şi pentru viitor de orĭ ce oficiu bisericesc séu şcolar. Sentinţa acésta nedréptă şi draconică s'a adus asupra bravului conducĕtor slovac din motivul, că el a presidat în a. 1894 la acea adunare a protopopiatului din Turoţ-Sân-Martin, în care acesta a protestat contra hotărîrei sinodului evangelic, ca acel protopopiat sĕ fiă rupt dela districtul bisericesc de dincóce de Dunăre şi sĕ fiă alăturat la districtul din Baia.

—o—

Saşii batjocoriţĭ. Nu se scie încă ce resultat moral séu material a avut întreprinderea preotului săsesc Rudolf Theil din Noul săsesc, com. Sibiiului, cu arangiarea nunţei săsescĭ în esposiţia milenară din Budapesta; una însĕ stă, că adecă compatrioţii noştri Saşĭ, acum după ce s'au espus de comediă jidanilor din Budapesta, mai trebue sĕ sufere şi batjocurĭ din partea pressei jidano-maghiare. Astfel „Fővárosi Lapok" aduce într'unul din numerii sĕĭ din urmă trei caricaturĭ, dintre carĭ una represintă pe mirele sas, alta pe un ţĕran sas bĕtrân, şi a treia o grupă de trei ţĕranĭ saşĭ. Toţĭ sunt desemnaţĭ în modul cel mai prost şi ridicol, cu picióre lungĭ şi strîmbe, în mânĭ cu corturĭ uriaşe şi îmbrăcaţĭ în costume comice. Deci până acum a ajuns sĕ aibă atâta resultat espediţiunea preotului Theil, că perciunaţii din Budapesta îşĭ bat joc de sĕrmanii ţĕranĭ saşĭ, carĭ au fost mânaţĭ ca o ciurdă, şi de sigur n'au sciut la ce merg în Budapesta.

—o—

Un rabin antimaghiar! Este aprópe de necredut ceeace se anunţă din comitatul Sătmar diarului „Alkotmány". Rabinul din comuna Aranyos-Medgyes adecă a smuls, într'una din dilele trecute, pomii milenarĭ sădiţĭ înaintea sinagogei şi a luat jos de pe sinagogă steagul maghiar. Se dice, că inspectorul şcolar, Bela Kovacs, imediat a făcut arĕtare despre acésta comisiunei administrative şi vicespanul a şi început cercetarea.

—o—

Renumitul „câne imperial Tyras", pe care îl dăruise împĕratul Wilhelm I prinţului Bismark, a perit dilele acestea de bĕtrâneţe. Prinţul Bismark după cum spune *„P. Ll"*, încunosciinţă telegrafice pe împĕratul german despre mórtea cânelui sĕu favorit.

—o—

Nenorocire în opera din Paris. Din Paris i-se anunţă diarului „Extrablatt" din Viena că cu ocasiunea representaţiei de alaltăerĭ séra cădŭ un braţ al candelabrului uriaş, acăţat în mijlocul salei, sdrobi capul unei dame, ce şedea în parchet şi rǎni dóuĕ persóne. In urma acésta se iscă o mare panică, şi întreg publicul părăsi opera.

—o—

Maial. Marţĭ, a treia di de Rosalii, se va ţiné maialul tinerimei şcolare dela şcóla rom. gr. or. din Preşmer (com. Braşov) în pădurea de lângă comună. La acéstă festivitate şcolară se invită prin acésta toţĭ iubitorii tinerimei şi amicii şcólei. La cas de timp nefavorabil se va amâna pe Dumineca următóre. — Preşmer, 9 (21) Maiŭ 1896: *Corpul învĕţătoresc.*

Din protopresbiteratul Branului.

— Maiŭ, 1896.

După un interval de aprópe 10 lunĭ de dile, în 8 (20 Maiŭ c. s'a ţinut şedinţa membrilor scaunului protopresbiteral, pertractându-se mai multe agende, între carĭ şi aprobarea actului de alegere pentru al doilea paroch în comuna Poiana-Mĕrului.

Alesul este teologul abs. şi învĕţătorul din Sălişte, D-l Aron *Gogonea*, de nascere din Poiana Mĕrului. Actele fiind în tótă regula, alegerea s'a aprobat şi actele se vor aşterne Prea Ven. Consistor arch. Poenarii aşteptă cu nerăbdare, ca parochia, conform Regulamentului pentru parochii, sĕ se întregéscă în timpul cel mai scurt. Se vorbesce însĕ, că alesul, din consideraţiunĭ familiare, n'ar fi înclinat a ocupa postul sĕu.

D-l A. Gogonea în anii trecuţi, în urma concursului, a fost ales şi de învĕţător în Poiana Mĕrului, dér şi atuncĭ din consideraţiunĭ familiare a abdis la acel post. Ar fi un cas neplăcut, décă şi cu alegerea de paroch s'ar juca asemenea cu alegĕtorii sĕi de-a „baba órba". Séu póte că vor fi alte interese la mijloc?

Alt obiect de însĕmnătate a mai fost şi lichidarea speselor protopresbiteralui la alegerile de parochĭ din partea scaunului protopresbiteral. Aleşii au fost clasificaţĭ după parochii cu câte 2—3 sute florenĭ. Mulţĭ însĕ dintre aleşĭ, cu deosebire cei din părţile Branului, fiind aleşĭ de preoţĭ, n'au solviţ competinţa protopresbiterului, care pe lângă tótă influinţa sa, până acum dela unii n'a putut încassa nimic, ér cu unii s'a achitat luând oi pentru competinţă. Ar fi fórte de dorit, ca tocmelile acestea sĕ se casseze.

Peste celelalte obiecte pertractate trebue sĕ trecem cu vederea, căci publicarea lor n'ar fi în interesul causelor nóstre bisericescĭ.

Alte amĕnunte voiŭ comunica ulterior.

Un membru.

SCIRI ULTIME.

Viena, 21 Maiŭ. In numele partidului antisemit austriac Dr. *Lueger* şi-a desvoltat interpelarea în cestiunea acelor studenţĭ, pe carĭ consiliul universitar din Viena i-a tras în cercetare pentru demonstraţiile contra mileniului. Lueger dice, că procederea autorităţilor şi a poliţiştilor, carĭ au luat parte la adunărĭ, calcă legile fundamentale ale statului, şi influinţéză manifestarea voinţei libere. Demersul acesta dovedesce, că *guvernul austriac voiesce sĕ fiă esecutorul guvernului maghiar.* Propune, ca guvernul fără amânare sĕ sisteze persecuţia politică faţă cu aceia, carĭ s'au esprimat în public contra Ungariei şi contra mileniului, şi sĕ îndrumeze organele publice, ca sĕ respecteze manifestarea voinţei libere. Adunarea e fórte agitată, deórece propunerea lui Lueger este sprijiniţi şi de partidul Cehilor tinerĭ.

DIVERSE.

Invenţiune genială. Un mare spirit invenţios din America a publicat în foile din Rusia nisce reclame, în carĭ spunea că a aflat o procedură sigură pentru a putea deosebi oul stricat din cele întregĭ. Tuturor acelora carĭ vor trimite zece „kope", — le va expedia reţeta şi invenţiunea genială. Ómenii naivĭ de suflet nicĭ n'au întârziat cu trimeterea sumei cerute, ér genialul inventator a trimis fie-căruia în special următórea reţetă: „Décă vreĭ sĕ scii, décă e întreg séu stricat oul, n'ai decât sĕ 'l spargĭ şi sĕ-'l miroşĭ!"

Erupţiunile Vesuvului. — *„Coriere di Neapole"* spune, că de la un timp activitatea Vesuvului este extra-ordinară. Erupţiunea lavei a luat un caracter ameninţător şi curge respândindu-se în tóte direcţiunile. Păraele de minereurĭ incandescente sunt acoperite cu o cójă tare, care însĕ nu împiedecă de loc curgerea ei spre valea numită Atro del Cavallo. Ramificându-se acolo în dóuĕ, torentul de lavă a acoperit şesul numit Piano dela Ginestra distrugĕnd tótă vegetaţiunea. Pentru moment nu există încă nicĭ o primejdie, nicĭ pagube materiale, dér miseria în satele dimprejur, carĭ sunt locuite de călăuze, este fórte mare, de óre-ce bieţii ómenĭ nu mai câştigă nimic. Un părĕu de lavă a înaintat până la marginea satului Resina; direcţiunea cursului însĕ a putut fi schimbată la timp. Potecele ce conduc dela Osservatorio la staţiunea de jos a căiei funiculare sunt actualmente impracticabile, şi circulaţia va fi mult timp întreruptă, adecă până ce masele de lavă vor fi rĕcite cu totul.

O mumiă de peste 3000 de anĭ. Din Baden se scrie, că în museul Rollet de-acolo este espusă de câte-va sĕptĕmânĭ mumia femeei egiptene Amachit, pe care cavalerul Mauthner a cumpărat'o în Gireh şi a dăruit'o museului. Mumia este de pe timpul dinastiei a XX-a a Faraonilor, ce a domnit în secolul al 12-lea înainte de Christos, va sĕ dică e mai vechiă de trei mii de anĭ. Un medic din Baden, care se ocupă şi cu antichităţile, a isbutit sĕ cetéscă inscripţiile aflătóre pe mumiă. Siciul este împodobit cu picturĭ şi e fórte bine conservat; chiar şi pânzele şi panglicile, în carĭ e înfăşată femea Amachit, sunt în stare bună.

Literatură.

Metodă de vióră, de *Robert Klenck*, profesor la conservatorul din Bucuresci, — lucrare aprobată ca carte didactică din partea ministeriului din România. Ceĭ ce cunosc notele şi sunt iniţiaţĭ cât de puin în ale musicei vor găsi în acest preţios studiu musical al d-lui R. Klenck un povĕţuitor de mare valóre, care-i va face sĕ-şĭ desvólte şi îmbogăţéscă cunoscinţele musicale prin un metod practic şi uşor. Lucrarea constă din 6 caiete şi se póte procura şi dela libraria N. Ciurcu din Braşov.

*

La móră se numesce o mică, dér frumósă novelă din popor, scrisă într'un stil plăcut şi uşor de d-l *T. Simtion.* A apărut în tipo-litografia N. D. Miloşescu din Têrgu-Jiu în România şi costă un esemplar, de 61 pag. numai 30 banĭ (15 cr.)

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

în nemijlocită apropiare de pavilionul regal. Ca tóte celelalte tribune, aşa şi cea destinată pentru noi Românii esternĭ era îndesuită de mulţimea óspeţilor veniţĭ din tóte părţile ocupate de Românĭ, mai ales din Transilvania şi din Banatul timişan.

După finea liturgiei, Majestăţile Lor, în frunte cu ambii Metropoliţĭ şi cu episcopii, eşiră din biserică şi-şĭ ocupară locul în pavilionul regal, ér metropolitul Ungro-Vlachiei, cu asistenţa metropolitului Moldovei şi a celorlalţĭ episcopĭ, începù actul de încoronare prin o liturgiă compusă anume pentru acéstă serbare. Doi coloneĭ din statul major purtau pe perinuţe de catifea, unul coróna de oţel pentru Regele, bătută dintr'un tun cucerit dela Turcĭ, er celalalt o coróně de aur pentru Regina, aşedêndu-le pe mĕsuţa de pe pavilonul regal.

Era înălţător a vedé pe metropoliţĭ şi pe episcopĭ, carĭ ca nisce patriarchĭ biblicĭ îşĭ ridicau vocile lor debile spre cer, implorând binecuvêntarea dumnedeéscă asupra casei regale şi a poporului român, ce după lupte crâncene şi sângeróse, prin vitejia şi prin eroismul fiilor sĕi şi-a câştigat dreptul la serbarea acestei măreţe şi gloriose dile; ér cântările le esecuta corul vocal al Bucurescilor cu o putere impunĕtóre, încât ţi-se părea, că audĭ glasul tunetului. Urmă sânţirea corónelor şi ungerea auguştilor suveranĭ cu sântul mir.

Privind asupra acestei adunărĭ splendide, ce era martore oculară la încoronarea primului rege român, îmĭ revocai în memoriă trecutul acestui blând şi vitéz popor român, un trecut plin de lupte sângerose, plin de urgiă şi de persecuţiunĭ seculare; gândiam la generaţiunile şi nemurile nenumĕrate ale descendenţilor legiunilor romane, carĭ părăsiţĭ şi daţĭ pradă barbarismului asiatic, deveniră eloţii unor popóre sĕlbatice şi duceau viéţa sclavului pe pĕmêntul lor strămoşesc, şi carĭ trebuiau sĕ apună fără speranţă intr'o înblândire a sorţii lor vitregă, intr'un viitor mai fericit!

In acest moment sublim, cuvine-se a dedica o lacrimă fierbinte umbrelor acelor eroi în lupte şi suferinţe, ale căror gemete par'că le audiam în momentul încoronării prin tainicul frémĕt al unui vêntuleţ lin, ce adia prin frundişul abia înverdit din luna lui Maiŭ. Ţinĕnd binoclul înaintea ochilor, lăsam curs liber acestor lacrĕmĭ de duioşiă şi tot-odată şi de bucuriă şi învitam in gândul meu pe acele suflete nobile ale unui trecut glorios, sĕ asiste şi ele la acéstă sĕrbătóre a némului românesc!....

După sĕvĕrşirea actului de încoronare, urmă o pausă de vre-o 15 minute; stând eu în nemijlocita apropiere a fiă iertatului Rosetti, preşedintele camerei, şi a generalului Cernat, ministrul de rĕsboiu, audii următorul dialog între domnialor:

Rosetti către Cernat: „Sĕrbătórea de astădĭ fără îndoélă avem sĕ o mulţămim numai vitejiei armatei, în frunte cu eroicul ei căpitan, şi aşa-dér Voué Vi-se cuvine meritul pentru acéstă serbare!"

Cernat: „Ba nu, mĕ rog; meritul e numai al D-vóstrĕ, al camerei şi al senatului, pentru-că décă D-Vóstrĕ n'aţĭ fi hotărît trecerea armatei peste Dunăre, noi n'am fi avut ocasiunea a elupta resultatele dilei de adĭ; noi, ca ostaşĭ, ni-am împlinit în Bulgaria numai o simplă datorinţă ca ostaşĭ românĭ!"

Rosetti, intindêndu-i mâna: „Apoi sci ce, domnule general, ca sĕ nu fiă cértă între noi, haid' sĕ împărţim meritul, sĕ fiă şi al Vostru şi al nostru şi astfel sĕ ne împăcăm!"

— „Se primesce!" îi rĕspunse Cernat cu un surîs plăcut, strîngĕnd mâna lui Rosetti.

Maiestăţile Lor părăsiră pavilonul şi curtea metropolitană; după ei urmă suita, membrii senatului, ai camerei şi alţĭ óspeţĭ ai încoronărei. Ei plecară spre piéţa universităţii şi se postară înaintea statuei lui Mihaiŭ Vitézul, unde defilară înaintea Regelui trupele militare, diferite corporaţiunĭ şi deputaţiunĭ dela oraşe şi dela ţéră. Intre aceştia din urmă mi-au atras deosebita atenţiune ţĕranii munteni, şi anume Gorjenii, prin înfăţişarea lor frapantă; la aceştia se vede, că s'a păstrat mai bine şi într'o curăţeniă admirabilă atât tipul, cât şi portul ţĕranului în originalitatea sa cea mai curată română. O faţă rotundă cu un colorit închis şi cu o nuanţă palidă, o frunte lată, ochĭ marĭ negri, acoperiţĭ de nisce sprêncene negre stufóse, nasul de-o formă antică romană, mustăţĭ negre, sucite, barbia rotundă, pĕrul negru ca péna corbului, lăsat pe umerĭ în plete lungĭ; apoi cu o păläriă lată pe cap, îmbrăcaţĭ cu o scurteică albă, pantalonĭ asemenea albĭ, încinşĭ cu o praschiă lată: într'adevĕr, par'că vedĭ pe legionarul roman de pe columna lui Traian păşind cu o mândriă şi cu o elasticitate de-ţĭ e drag a privi la el!

Obosit de cele petrecute în decurs de 3 dile, am părăsit a patra di Bucurescii, ducĕnd cu mine impresiunile şi reminiscenţele cele mai plăcute, pe lângă convingerea neclintită, că fiă persecuţiunile şi suferinţele nóstre cât de marĭ şi cât de apăsătóre: viitorul este al nostru, al întregului popor românesc!

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Maiŭ 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.45
Renta de coróne ung. 4% . . .	98.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.75
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.25
Imprum. ung. cu premii	151.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	137.75
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.50
Losurĭ din 860	145.25
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	946.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	373.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	348.25
Napoleondorĭ.	9.53
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.72½
London vista	120.05
Paris vista	47.67½
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.20
Note italiene.	44.45

Cursul pietei Braşov.

Din 22 Maiŭ 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.49	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9,45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.51	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	127	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nr. **2186**—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru constatarea dărei pe case pe anii 1896—1898.

Se aduce prin acésta la cunoscinţa publică, că consemnările pentru constatarea dărei pe case pe anii 1896—1898 revidate de Direcţia financiară reg. ung. din loc, care atât pe basa fasiunilor date de proprietarii caselor, cât şi pe basa constatărilor, din partea comisiei a fixat chiriile locuinţelor, sunt depuse spre vedere la subsemnatul oficiu de dare orăşenesc pe durata **de 15 ḑile adecă dela 16 Maiŭ pănă inclnsive 1 Iunie 1896.**

Toţĭ acei posesorĭ de case, carĭ se vor simţi încărcaţĭ cu darea fixată, pot lua recurs la comisia administrativă în termenul de sus indicat de 15 ḑile. Recursul este a se preda la oficiu de dare orăşenesc. Acei posesorĭ de case, carĭ pentru **prima óră** sunt taxaţĭ cu darea pe case, pot recura contra sumei prescrise în termin de 15 ḑile socotit din ḑiua de când li-se va scrie darea pe anul 1896 în fascicula de dare la Magistratul din loc.

Recursurile ce se vor înainta după trecerea acestor termine, ca **întârḑiate**, nu se vor mai considera.

Braşov, 11 Maiŭ 1896.

Oficiul de dare orăşenesc.

Alesius
consilier mag.

977,3—3.

Sz. **9763**—1895. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy az „Albina“ tak. és hitelintézet brassói fióktelepe végrehajtatónak Metian B. Sora és Metian Trajan végrehajtást szenvedők elleni 6000 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében, az árverést a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén lévő Zernest község határán fekvő:

1.	a zernesti 1582 sz. tjkvbeli			1245	hr. sz. fekvőre		9 forint,
2.	„	„	„	2073	„	„	37 „
3.	„	„	„	2107	„	„	11 „
4.	„	„	„	2859/3	„	„	16 „
5.	„	„	„	4996	„	„	4 „
6.	„	„	„	5374/3	„	„	9 „
7.	„	„	„	5375/1	„	„	3 „
8.	„	„	„	5535	„	„	4 „
9.	„	„	„	6574	„	„	67 „
10.	„	„	„	6767	„	„	22 „
11.	„	„	„	7230 7234	„	„	37 „
12.	„	„	„	8239	„	„	57 „
13.	„	„	„	8672/1	„	„	15 „
14.	„	„	„	10241	„	„	42 „
15.	„	„	„	10678/2	„	„	56 „
16.	„	„	„	10739/1	„	„	20 „
17.	„	„	„	11070 11077	„	„	74 „
18.	„	„	„	6088	„	„	3 „
19.	„	„	„	7919	„	„	17 „
20.	„	„	„	725	„	„	80 „
21.	„	„	„	12466	„	„	13 „
22.	„	„	„	9820	„	„	9 „
23.	„	„	„	9961	„	„	8 „
24.	„	„	„	12160	„	„	7 „
25.	„	„	„	11534	„	„	17 „
26.	„	„	„	12389	„	„	2 „
27.	„	„	„	12515	„	„	13 „
28.	„	„	„	12279/2	„	„	19 „
29.	„	„	„	1796	„	„	8 „
30.	„	„	„	3182	„	„	4 „
31.	„	„	„	11032	„	„	29 „
32.	„	„	„	11931	„	„	2 „
33.	„	„	„	11969	„	„	14 „
34.	„	„	„	12279/1	„	„	13 „
35.	„	„	„	1102 1103	„	„	400 „
36.	„	„	„	808 809	„	„	270 „
37.	„	„	„	1050	„	„	5 „
38.	„	„	„	1104 1105	„	„	85 „
39.	„	„	„	1867	„	„	20 „
40.	„	„	„	1896 1897 1898	„	„	49 „
41.	„	„	„	1961	„	„	28 „
42.	„	„	„	2314 2315	„	„	52 „
43.	„	„	„	2521	„	„	8 „
44.	„	„	„	2951	„	„	2 „
45.	„	„	„	3380	„	„	6 „
46.	„	„	„	4144 4240	„	„	4 „
47.	„	„	„	4547	„	„	13 „
48.	„	„	„	5787	„	„	7 „
49.	„	„	„	5796	„	„	11 „
50.	„	„	„	6626	„	„	28 „
51.	„	„	„	6686	„	„	18 „
52.	„	„	„	7169 7366	„	„	15 „
53.	„	„	„	7571	„	„	16 „
54.	„	„	„	7610	„	„	15 „
55.	„	„	„	8416	„	„	36 „
56.	„	„	„	10065/1	„	„	25 „
57.	„	„	„	10161	„	„	10 „
58.	„	„	„	10274	„	„	10 „
59.	„	„	„	10385	„	„	17 „
60.	„	„	„	13005/1	„	„	6 „
61.	„	„	„	10220	„	„	8 forint-

ban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1896 évi Junius hó 20-ik napján d. e. 9 órakor** Zernest község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó 1895. évi Deczember hó 10-én.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
Pe şése lunĭ . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ. . . . . 10 fr.
Pe şése lunĭ . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ. . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ. . . . . 2 fl. —
Pe şése lunĭ. . . . . . , ... 1 fl. —
Pe trei lunĭ . . . . 50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ. . . . . 8 francĭ.
Pe şése lunĭ . . . . 4 francĭ.
Pe trei lunĭ . . . . 2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. dimineţa.
Trenul de persóne: 8 óre dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zernescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. dimineţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zernescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

Anunciurĭ

(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administratiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans.“

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.